

AGORA

Un proiect

Numărul - 3

Data Publicării - Decembrie 2024

Cuprins

- 2 - Introducere
- 3 - Interviu cu elevul
Tînjelaru Alexandru
- 4 - "Jurnalul Annei
Frank"
- 5 - Istoria Crăciunului
- 7 - Bătălia dis-
ciplinelor
- 8 - Interviu cu dna.
Mirela Petrea
- 11 - Meseriile vii-
torului
- 15 - Viața în co-
munism
- 19 - Programul Nați-
onal „MESERII ALE VII-
TORULUI”
- 23 - În desene și cu-
vinte. Personajul meu
preferat
- 24 - Interviu cu elevul
Colimitra Ilie
- 27 - JUDO : SU-
PUNE-TE SI APOI
ÎNVINGE

Bine ați revenit!

Bine v-am regăsit la a treia ediție
“AGORA”, revista Școlii Gimnaziale Nr. 40!

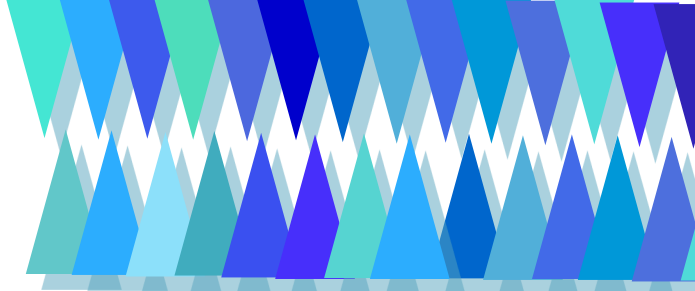
Această revistă este un proiect creat cu
pasiune și muncă de către cei care sunt
membri în Consiliul Elevilor Școlii Nr.40
și de către profesorii lor.

În acest număr v-am pregătit multe arti-
cole interesante, printre care interviuri cu
profesorii și elevii școlii, recenzie de carte,
activitățile extrașcolare derulate de școala
noastră, o istorie a sărbătoririi Crăciunului
în România și multe altele.

Lectură plăcută!

Aristotel

„Rădăcinile educației sunt amare, dar fructul este dulce”

Interviu cu Alexandru Tînjelaru, elev în clasa 5C - despre trecerea din clasa a IV-a în clasa a V-a

De Ivașcu Ștefan,

Ștefan: Ce schimbări au avut loc în clasa a V-a?

Alex: *Am diriginte, exercițiile sunt mai grele și primesc mai multe teme.*

Ștefan: Ce materii ți se par mai dificile? Dar mai ușoare?

Alex: *Materiile mai grele sunt istoria, matematica, româna, biologia și geografia, iar materia mai ușoară este educația socială.*

Ștefan: Cum este să ai profesor la fiecare materie?

Alex: *Nu îmi place deoarece nu știu cum să mă comport cu ei.*

Ștefan: Cum este să ai diriginte și nu învățător?

Alex: *Este mult mai greu din cauza faptului că, în loc să facem ora de diriginție, facem ora predată de diriginte.*

Ștefan: Care dintre materiile noi ți se pare cea mai interesantă?

Alex: *TIC, deoarece învățăm și lucrăm pe calculatoare.*

Ștefan: Cum este să iei note și nu calificative?

Alex: *Este mult mai interesant, deoarece prin această modalitate știm mai bine care este nivelul nostru.*

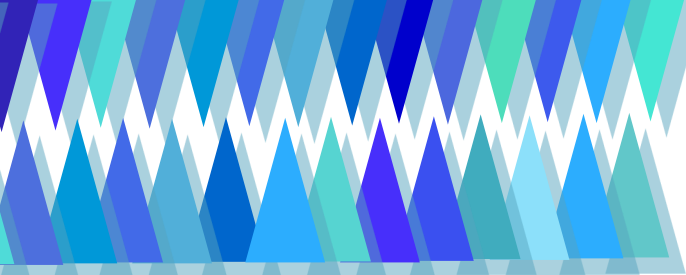
Ștefan: Ți se pare că programul este mai încărcat decât în clasele primare?

Alex: *Da, deoarece eu învăț după amiază, iar când ajung acasă îmi fac temele, iar după, mă culc.*

Ștefan: Te-ai acomodat cu noii profesori?

Alex: *Nu, deoarece nu prea comunic cu ei.*

Mai sus este un interviu al unui elev de clasa a V-a, clasă cu multe provocări și experiențe, unele plăcute, altele mai puțin plăcute. Le dorim succes tuturor elevilor de clasa a V-a, cât mai multe note bune și un an ușor!

Recenzie de carte - ”Jurnalul

Annei Frank”

Kartal Șilan-Petra, 7A

Jurnalul Annei Frank este o carte emoționantă și profundă, scrisă de Anne Frank, care ne oferă o privire asupra vieții unei tinere de origine evreiască în timpul celui de-al Doilea Război Mondial.

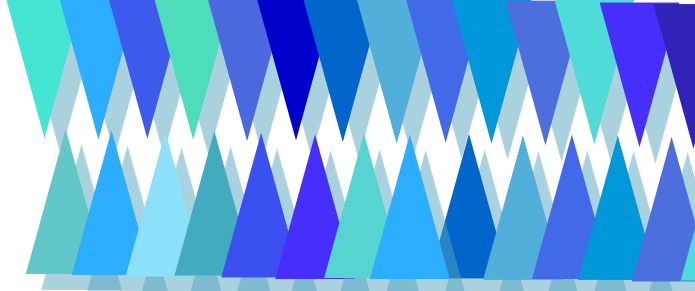
Publicat pentru prima dată în 1947, jurnalul are 302 pagini și este considerată una dintre cele mai importante lucrări literare.

Anne Frank își scrie gândurile și sentimentele într-un jurnal pe care îl numește ”Kitty”. Această carte nu este doar o relatare a evenimentelor istorice, ci și o explorare a visurilor, temerilor și speranțelor unei fete care se află într-o situație extrem de dificilă. Pe parcursul jurnalului, Anne descrie viața ei într-o ascunzătoare, alături de alți evrei, care se tem pentru viețile lor din cauza persecuției naziste.

Ceea ce face ca acest jurnal să fie atât de special este sinceritatea gândurilor Annei. Ea scrie despre dorința de a fi liberă, despre prietenie, despre iubire și despre nevoia de a fi înțeleasă. Chiar și în cele mai grele și întunecate momente, Anne reușește să găsească frumusețea în viață și să își păstreze speranța. Își face atâtea planuri despre ce va face după ce va fi iar LIBERĂ... Este emoționant, de exemplu, momentul când fata realizează că hainele cu care a intrat în ascunzătoare i-au rămas mici....Cartea ne învață multe lecții importante despre curaj, empatie și puterea cuvintelor.

Jurnalul a fost publicat cu ajutorul tatălui ei, Otto Frank. După război, acesta a fost singurul care supraviețuise. A găsit jurnalul Annei în ascunzătoarea lor din Amsterdam și a decis să-l publice pentru a împărtăși povestea lor prin toată lumea. Otto a lucrat ca editor, iar prima ediție a fost publicată în 1947 sub titlul ”HetAchterhuis”, tradus ”Casa din spate”. De atunci, jurnalul a fost tradus în numeroase limbi, devenind, nu doar o carte despre război, ci și despre visurile unei tinere, visuri care nu s-au mai împlinit. De aceea trebuie să apreciem ceea ce avem, să ne bucurăm de pace și să căutăm mereu să fim toleranți.

Istoria Crăciunului în România

Cruceru Matteo, 8A

Crăciunul, sărbătorit pe 25 decembrie, marchează nașterea lui Iisus Hristos și este una dintre cele mai importante sărbători creștine. Originea sărbătorii poate fi găsită în tradițiile romane păgâne, precum Saturnaliile, festival dedicat zeului Saturn, care celebra solstițiul de iarnă. În secolul al IV-lea, Biserica Creștină a ales această dată pentru a înlocui festivalurile păgâne cu celebrarea nașterii lui Hristos.

În timp, Crăciunul a evoluat și a împrumutat elemente folclorice și culturale din diverse tradiții: bradul de Crăciun din Germania, colindele, darurile oferite de Moș Crăciun și mesele festive. De-a lungul secolelor, această sărbătoare a devenit o combinație de obiceiuri religioase, fiind un prilej de bucurie pentru oamenii din întreaga lume.

Crăciunul în România din secolul XIX până în prezent

Secolul XIX - În satele românești, Crăciunul era o sărbătoare profund religioasă și marcată de obiceiuri străvechi. Colindele erau principalele activități ale tinerilor, care mergeau din casă în casă, vestind nașterea lui Hristos și primind, în schimb, nuci, mere sau colaci. Pregătirea mesei festive era un ritual: gospodinele coceau cozonaci, iar porcul era sacrificat de Ignat (20 decembrie). Obiceiul bradului împodobit începe să fie adoptat treptat, mai ales în orașe, sub influența tradițiilor europene.

Timbru emis de Poșta Română promovând tradițiile de Crăciun, sursa foto: Wikipedia

Secolul XX (perioada interbelică) - Crăciunul devine o sărbătoare mai festivă în orașe, influențată de tradițiile vestice. În această perioadă, bradul împodobit, Moș Crăciun și darurile devin elemente comune. În mediul rural, tradițiile autentice rămân puternice, cu colinde, plugușor și alte obiceiuri populare.

Regimul comunist (1947-1989) - Crăciunul a fost marginalizat ca sărbătoare religioasă. Se pune accent pe Moș Gerilă, o figură care îl înlocuia pe Moș Crăciun din cauza influenței vestice. Cu toate acestea, oamenii continuau să respecte tradițiile acasă, în mod privat, păstrând vie semnificația religioasă.

După 1989 - După căderea comunismului, Crăciunul a fost oficializat, din nou, ca sărbătoare națională. Oamenii au reluat obiceiurile religioase, cum ar fi participarea la slujba de la miezul nopții. În același timp, sărbătoarea a devenit mai comercială, cu târguri de Crăciun, cadouri elaborate și decorațiuni luminoase.

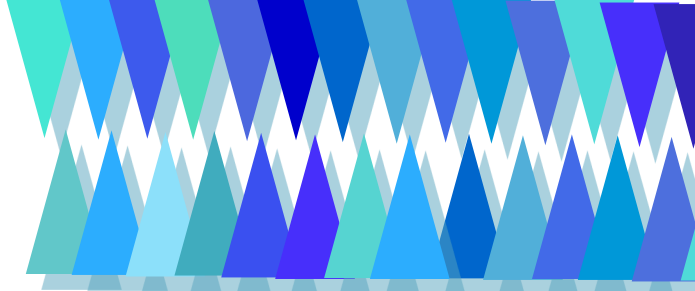
Astăzi, Crăciunul în România îmbină tradițiile străvechi cu influențele moderne, fiind o perioadă dedicată familiei, generozității și spiritualității.

Sursa foto: Revista *Historia*

Bibliografie: *Sărbătorirea Crăciunului în perioada comunistă* - Imagine generată cu AI

Bătălia disciplinelor

Limba română vs Matematică

Baltariu Petru , 5B

În acest articol, dragi elevi, veți citi despre o binecunoscută și interesantă bătălie între două materii școlare, respective limba română și matematica.

Ambele sunt la fel de importante și au un impact asupra vieții noastre de zi cu zi. Totuși, cei mai mulți dintre noi, preferă doar una dintre cele două. Limba română te ajută să te exprimi, să vorbești corect, îți dezvoltă creativitatea și imaginația. Matematica, însă, este o materie logică, o știință exactă unde nu este cale de întors, cunoști problema și rezolvarea sau nu o cunoști.

Dintotdeauna au fost și vor fi două tabere: copii pentru care limba română îl are pe „vino-n-coace” și matematica îl are pe „du-te-ncolo” sau viceversa. Cu toate acestea, gândirea matematică și claritatea, sau corectitudinea exprimării sunt, în egală măsură, importante, iar colaborarea dintre cele două materii este necesară ca apa și aerul, cel puțin până la terminarea gimnaziului.

Este greu de spus care este mai mult sau mai puțin valoroasă, dar rămâne la alegerea fiecăruia în funcție de înclinații sau preferințe.

Vouă care vi se pare mai semnificativă pentru viitor? Pe care o alegeți?

Bibliografie :

<https://fisedelucru.ro/clasa-1/>

<https://eduscoala.ro/resurse/fise-de-lucru-pentru-elevii-cu-ces-0>

Interviu cu doamna Mirela Petrea, profesor de geografie

**Hobjilă Ilinca, 8A
Alexe Eva, 8A**

1. Ce ar fi surprinși elevii să afle despre dumneavoastră?

Cred că elevii mei ar fi foarte surprinși dacă aș candida la președenție.

2. Ce vă lipsește cel mai mult din orașul natal?

Îmi lipsesc pădurea, prietenii și chitara.

3. Care a fost cel mai impresionant loc pe care l-ați vizitat?

Elche este un oraș spectaculos. M-a impresionat faptul că are o populație de 200.000 de locuitori și de două ori mai mulți palmieri.

4. Ce descoperiri, din domeniul geografiei, le considerați ca fiind cele mai interesante?

Descoperirile referitoare la spațiul cosmic sunt cele care mă pasionează în mod special.

5. Care este cel mai util sfat pe care l-ați primit vreodată?

Să lupt întotdeauna și să nu mă las niciodată.

6. Care este cea mai frumoasă amintire pe care o aveți din copilărie?

Iarna mergeam pe Strada Plopiilor, după ce ninge și ne dădeam cu săniile pe derdeluș.

7. Pentru ce v-ați dori să fiți ținută minte de către prieteni, familie și elevi?

Vreau să ținută minte pentru sfaturile date și pentru relațiile apropiate pe care le am cu persoanele dragi. Aveam o relație foarte frumoasă cu fosta mea generație de elevi. Mergeam cu ei peste tot, în parcuri, la muzee, la patinoar. Îmi plăcea să spun că ei sunt prietenii mei mici.

8. Ce skill/ abilitate credeți că ar trebui să aibă toată lumea?

Cred că toți oamenii ar trebui să fie muncitori, indiferent de

carieră, obstacole sau privilegii.

9. Ce vă face, cel mai des, să zâmbiți cât timp sunteți în sala de clasă, pe parcursul orelor de curs?

Voi ...chipurile voastre! Iubesc să fiu printe copii. Sunt foarte fericită alături de copiii din clase.

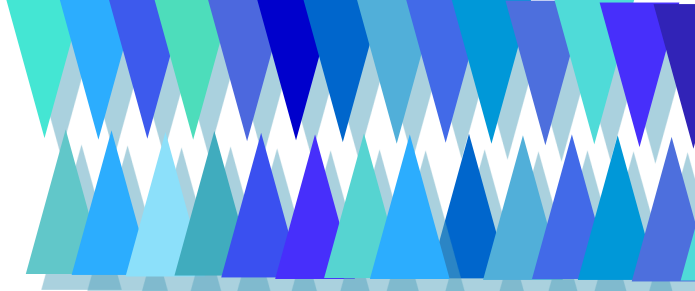
10. Care este cel mai frumos compliment pe care l-ați primit de la un elev?

S-a întâmplat cu ceva ani în urmă ... un băiat de clasa a 7- a mi-a spus : „ Doamna, să nu vă schimbați, să rămâneți așa, pentru că, peste câțiva ani, eu cresc și mă căsătoresc cu dumneavoastră!”

11. Care este cea mai interesantă întrebare pe care un elev v-a adresat-o și cum ați răspuns?

Prima întrebare pe care mi-ați adresat-o voi două! Cum era întrebarea? Care este cel mai neobișnuit lucru pe care l-aș face? Am răspuns că aș candida la președenție.

12. Dacă ați putea preda o materie cu totul diferită, care ar fi aceea și de ce?

Înainte de a mă gândi să fiu profesoară de geografie ...am vrut să devin antrenore de fotbal. Mă pregăteam să dau admitere la IEFS - Facultatea de Educație Fizică și Sport, ca să devin antrenore de fotbal. Deci, să predau ...fotbalul, scheme tactice de joc! Pe cuvânt!

13. După atâția ani la catedră, sunt elevi care v-au impresionat?

Mulți elevi m-au impresionat! De fapt, fiecare copil mă impresionează pentru că, în cei patru ani, timp în care sunt profesoara fiecăruia din școală, descopăr că fiecare copil este un...mic univers!

Meseriile viitorului și orientarea școlar-profesională a elevilor de gimnaziu

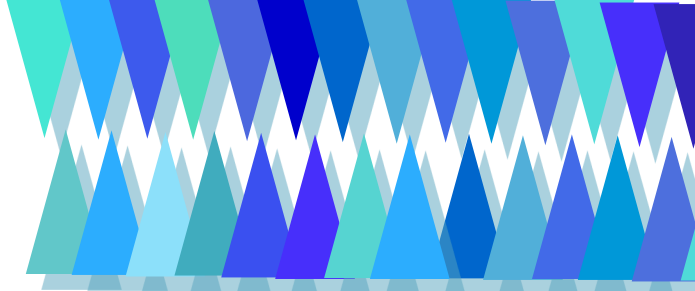
**Prof. Constantin
Florentina Veronica**

Valul tehnologic care ne asaltează în prezent este evident și ne provoacă să găsim noi strategii pentru a putea supraviețui într-o lume intens tehnologizată. Lumea profesiilor și a ocupațiilor, așa cum o știam cu toții, dispare încet-încet, aceasta înregistrând o evoluție extraordinară, evoluție explicată de factorii sociali, economici, psihologici și tehnologici. Așa au apărut ceea ce numim, azi, **meseriile viitorului**, meseriile unde trecutul și prezentul sunt depășite de AI și tot ce înseamnă tehnologie și digitalizare. Acestea pun accentul pe gândirea critică și anticipativă, pe creativitate și flexibilitate, pe capacitatea de adaptare la schimbare, pe autocritică și învățare de-a lungul întregii vieți, pe alfabetizare tehnologică și digitală. Ca urmare, sistemul de educație nu mai poate rămâne pasiv în fața tuturor acestor nevoi și trebuie să pregătească elevul, viitorul angajat, pentru a face față cât mai bine acestor provocări.

Orientarea școlar-profesională desemnează "ansamblul activităților educațional-formative prin care se acordă sprijin, ajutor și îndrumare în alegerea studiilor și a profesiilor care se potrivesc, în cea mai mare măsură, cu structura personalității fiecăruia și răspund cerințelor societății" (Dumitru, 2008, pp.204).

În școală, orientarea școlar-profesională este realizată de profesorul consilier școlar, de profesorul diriginte sau de orice alt profesor care cunoaște elevul. Ea este asigurată prin curriculum național, care cuprinde aria curriculară **Consiliere și orientare**, iar unul dintre modulele tematice ale acesteia este *Planificarea carierei*.

Profesorul consilier școlar este cel ce realizează o evaluare a elevului, pe baza unor instrumente, pentru a-i contura un profil psiho-aptitudinal. Aceste instrumente pot fi chestionare, teste sau inventare de aptitudini, de interese, de personalitate, de valori și atitudini, deprinderi și stil de învățare etc.

Metodele și tehnicile utilizate de profesorul consilier școlar pot fi: brainstormingul, dezbateră, jocul de rol, problematizarea, observația, exercițiul, studiul de caz, autocaracterizarea etc. Acestea pot fi utilizate la clasă, prin activități de consiliere a clasei, cu întreg colectivul de elevi sau la cabinetul de consiliere al școlii, prin activități de consiliere individuală sau pe grupe mici de elevi.

Criza pandemică din anul 2020 a venit cu multiple dezavantaje pentru omenire, dar a și deschis noi orizonturi, mai ales din punct de vedere tehnologic. S-au resetat multe din nevoile și așteptările oamenilor cu privire la tehnologie, s-a accelerat ritmul transformării digitale, astfel că și procesul educativ a înregistrat schimbări din acest punct de vedere. Atât profesorii, cât și elevii, au fost nevoiți să folosească programe tip Zoom, Microsoft Teams, Meet, Google Classroom sau Webex pentru a putea face față noilor provocări educaționale.

În contextul acestor noi provocări tehnologice și activitatea profesorului consilier școlar s-a modificat, ea îmbunătățindu-se semnificativ datorită multiplelor resurse online ce puteau fi folosite în activitatea de orientare școlar-profesională a elevilor – pagini web, site-uri, platforme, teste sau chestionare online. Acestea puteau fi accesate rapid, cu reducerea semnificativă a efortului depus, atât de profesor, cât și de elev, cu economisirea timpului dedicat acestora și folosirea acestuia pentru alte tipuri de activități. De asemenea, majoritatea acestora nu presupun costuri, fiind gratuite.

Procesul de orientare profesională este unul complex și presupune parcurgerea mai multor etape. Prima etapă este **de autocunoaștere** și se referă la identificarea caracteristicilor personale relevante pentru carieră: aptitudini și abilități, interese vocaționale și valori profesionale. Rezultatul acestei etape este crearea unui profil vocațional al elevului, conturat pe baza rezultatelor obținute la chestionarele de autoevaluare.

A doua etapă a orientării profesionale este cea **de identificare a ocupațiilor potrivite** pentru elev și presupune compararea profilului vocațional cu profilul ocupației pentru care optează. A treia etapă este cea **de explorare a lumii ocupaționale**, analizându-se ocupațiile existente pe piața muncii, iar ultima etapă este cea **de realizare a unui plan de carieră**, cu scopuri și obiective bine definite.

În prezent, pentru că s-a înțeles importanța și multiplele avantaje ale resurselor online în educație, pentru orientarea școlar-profesională a elevilor, în București, se poate folosi, cu sprijinul ISMB și CMBRAE, **platforma AMN**. Aceasta furnizează aplicații software, conținut și servicii de calitate tuturor organizațiilor interesate de dezvoltarea cunoștințelor, competențelor și comportamentului elevilor, iar accesul este facil, realizându-se cu ajutorul unei parole date de profesor.

AMN pentru școli oferă mai multe instrumente pentru orientarea școlar-profesională a elevilor de gimnaziu, printre care: Testul Toolkit sau Chestionarul privind opțiunile școlare și profesionale ale elevilor de clasa VIII-a. Aceste instrumente pot fi accesate la școală, în prezența profesorului consilier, la clasă, cu întreg colectivul de elevi sau la cabinet, individual, după cum pot fi accesate acasă, de elev.

Instrumentul de testare **Test Toolkit – Test combinat**, se adresează elevilor din gimnaziu – clasele VII-VIII și este format din următoarele baterii de testare (conform <https://amn.ro/pentru-scoli>):

capacitate - este evaluată prin măsurarea mai multor factori: aptitudinea de calcul, aptitudinea lingvistică, raționamentul concret, raționamentul abstract, viteza și acuratețea, inteligența spațială și memoria de scurtă durată.

chestionarul „Eu, la școală și acasă” - oferă informații importante în legătură cu comportamentul și motivația elevului de a învăța, precum și despre modul în care acesta percepe și evaluează mediul de studiu de acasă și din școală.

Evaluarea se face prin măsurarea mai multor factori: încrederea în forțele proprii, gradul de timiditate, lucrul în echipă, interesul pentru școală și motivația de a învăța, puterea de concentrare, nevoia de coordonare externă, consilierea școlară, mediul din școală, relația cu colegii, mediul de studiu de acasă, interesul familiei pentru școală.

Holland PI (14-16 ani) – Personalitate și interese după modelul Holland.

În cadrul acestui chestionar se identifică două direcții de evaluare: interesele personale ale elevului, și personalitatea acestuia.

Interesele personale reprezintă preferințele elevului în legătură cu o anumită activitate sau cu un anumit mediu de lucru.

În analiza personalității elevului, se iau în considerare criteriile precum: comunicarea, lucrul în echipă, planificarea și organizarea, lucrul pe cont propriu, adaptarea la schimbare etc.

În procesul de orientare școlară și educațională, vor fi combinate rezultatele celor două părți ale testării, astfel că, în funcție de interesele personale exprimate și de personalitatea elevului, vor fi analizate activitățile și mediile de lucru care îi se potrivesc cel mai bine acestuia.

Această platformă este una din multele dovezi că viitorul orientării școlar-profesionale arată și sună bine, că suntem pe drumul cel bun din acest punct de vedere. Elevii sunt mult mai deschiși la opțiunile de orientare școlară-profesională în această variantă și câștigurile, atât pentru elevi, dar și pentru profesori și părinți, de ce nu, sunt multiple. De asemenea, relația dintre meseriile viitorului și orientarea școlară-profesională în școli este mult mai funcțională, metodele, tehnicile și instrumentele clasice fiind de mult depășite. Astfel, se atinge un oarecare echilibru între nevoile de informare și formare ale elevilor și cerințele viitoarelor meserii.

Aplicațiile digitale interactive inteligente sunt deja ceva comun societății în care trăim, iar învățământul clasic, așa cum îl știm, va dispărea încet-încet și va fi înlocuit de învățământul viitorului, unde profesorii sunt virtuali, iar elevii accesează simultan mii de informații, resurse, în funcție de potențialul și ritmul de învățare al fiecăruia. Din acest punct de vedere, există deja cursuri și materiale educaționale în format on-line, acestea fiind mult mai avantajoase pentru elevi, mai ales că unele deja oferă diplome de parcurgere a acestora.

Este, în continuare, mare nevoie de adaptarea educației la nevoile de formare ale viitorilor angajați și la cerințele pieței muncii, este nevoie de proiectanți de materiale didactice care să îmbunătățească modalitățile în care se desfășoară procesul de instruire în mediul on-line, toate acestea demonstrând avantajele colaborării omului cu tehnologia, cu AI.

Bibliografie:

Dumitru, I. Al. (2008), *Consiliere psihopedagogică. Baze teoretice și sugestii practice*, Editura Polirom, Iași.

<https://amn.ro/pentru-scoli>

<https://inaco.ro/wp-content/uploads/2022/09/GMV-5.pdf>

<https://drive.google.com/file/d/1zuKN95HIHkDfy3cKMtkFFunus69oeZWd/view>

<https://www.scoaladinviitor.ro>

Cum era viața în communism -

Interviu cu bunica mea, Lucia – vârsta 67

Luca Ionescu - clasa a V – a B

1. Cum era la școală?

Orele de curs începeau cu cântarea imnului „Trei culori cunosc pe lume”. Programul școlar era împărțit în trei trimestre, iar la școală copiii mergeau inclusiv sâmbăta. Elevii purtau obligatoriu uniforme, fetele aveau părul strâns și purtau bentiță. În toate clasele exista pe perete poza tovarășului Ceaușescu. Nimeni nu intra în școală fără matricolă, o bucată de pânză cusută pe uniformă care conținea informații despre școala la care era înscris elevul și numărul de înmatriculare al acestuia.

La orele de lucru manual, fetele învățau să coasă, să brodeze, să tricoteze, iar băieții învățau să lucreze la strung și traforaj.

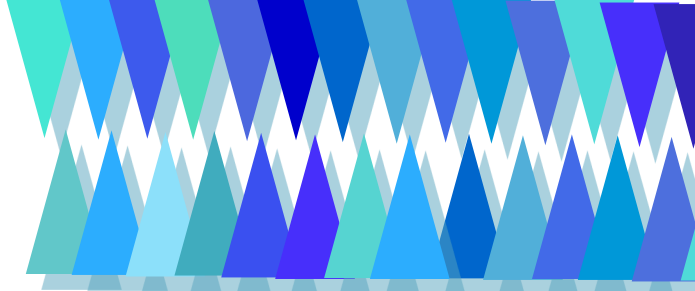
Manualele erau unice, toate conțineau texte patriotice, iar pe prima pagină se regăsea poza tovarășului Ceaușescu.

Pentru a scoate în evidență prestigiul școlii, elevii aduceau maculatură (ziare, cărți sau caiete vechi) care se predau la kilogram, colectau sticle și borcane, plantau copaci în parcuri și păduri.

În clasa a II-a, elevii intrau într-o organizație comunistă numită „Pionierii”, în cadrul unui eveniment festiv, de la care nu lipseau cântecele și poeziile dedicate conducătorului. Elevilor le era înmănată cravata roșie de pionier de către colegii mai mari din clasa a IV-a.

Sursa foto: adevarul.ro

2. Cum își petreceau copiii timpul liber?

Copiii se jucau mult afară. Jocurile practice erau: *de-a v-ați ascunselea*, *leapșa*, *șotronul*, *frunza*, *castelul (sau 7 pietre)*, *elastici*, *rațele și vânătorii*, *lapte-gros*, *bâza*, *Țară, țară, vrem ostași* și altele.

3. Cum se aprovizionau oamenii?

Înainte de 1989, produse precum pâinea, uleiul, zahărul și alte alimente de bază erau raționalizate, cumpărându-se pe cartelă. Pentru o sticlă de lapte, oamenii se trezeau de la 5 dimineața pentru a sta la coadă. Pe vremea mea, se stătea la coadă la absolut orice: ouă, banane, carne, ulei, butelie, hârtie igienică ori șervețele. Copiii erau primii vestitori ai cartierului, în momentul în care vreun camion frigorific Transcom dădea colțul străzii și se avânta vitejește spre unica Alimentară din zonă. Practic, noi, copiii Epocii de Aur, eram soldații din prima linie a cozilor.

3. Ce emisiuni erau la televizor?

Românii aveau parte de doar două ore de program la televizor, în timpul săptămânii, la care se mai adăugau, sâmbăta și duminica, câteva ore. Între cele două telejurnale de seară, se mai difuzau cuvântări ale lui Ceaușescu și reportaje despre mărețele realizări de la noi sau din alte țări comuniste.

Iată câteva emisiuni de atunci:

- *Teleenciclopedia*, în care erau prezentate documentare cu subiecte diverse: natură, tehnologie, sănătate
- *Telecinemateca* (care difuza filme românești și străine)
- *Album duminical*
- *Steaua fără nume* (un spectacol muzical)
- *Viața satului*
- *Tezaur folcloric*
- *Reflector*—un fel de emisiune de anchete.

4. Cum se distrau oamenii?

Aniversările, zilele de sărbătoare legală sau religioasă, Revelioanele se petreceau acasă, alături de familie și prieteni. Când venea căldura, distracția de bază a oamenilor era ieșirea la „iarbă verde”, duminica, să nu uităm că se lucra 6 zile pe săptămână.

Se mergea cu mașinile alternativ: o săptămână cu mașinile celor care aveau număr de înmatriculare par, iar săptămâna următoare cu ale celor care aveau număr impar. Nelipsit era grătarul – toți se străduiau să facă rost de o bucată de carne.

Se cânta, se juca volei, fotbal, rummy, table, badminton sau cărți și ziua de relaxare dura de dimineața până seara.

5. Se mergea în vacanțe?

În comunism, ieșirile în străinătate erau extrem de dificile, ceva mai ușor de făcut era în țările socialiste „prietene”, iar în Occident, aproape imposibil. Destinațiile turistice „de top” erau rezervate nomenclaturii, iar cele mai modeste „oamenilor muncii”, care primeau bilete de concediu prin ONT sau sindicat. Distracția pe litoral era ținută din scurt. La ora 22.00 se închidea totul, se trăgeau obloanele. Nu erau cluburi ca acum. Oamenii nu aveau pe ce să cheltuie banii. Cu toate acestea, românii aveau șansa, la restaurantele hotelurilor, să guste delicatase, rare în magazinele din orașe, precum Pepsi sau salam de Sibiu.

Concediile la mare sau la munte erau foarte așteptate. Condițiile erau relative bune, masa asigurată în restaurantul hotelului (cu meniu fix), curățenia acceptabilă. Pe plajă erau salvamarii autoritari, porumbul fiert și fotografiile ambulante pe care îi vedem și azi – mai puțin sezlongurile și baldachinele. Seara aveau loc plimbări pe aleile supra-aglomerate, se aruncau ocheade invidioase către discotecile rezervate turiștilor străini (cu intrarea plătită în valută) și se mergea în eternele parcuri de distracții.

Pentru turiștii români, litoralul era o modalitate sigură de distracție. Nu simțeau lipsurile de pe litoral și nu numărau stelele hotelurilor pentru că nici nu aveau termen de comparație, iar atmosfera era frumoasă pentru că oamenii voiau să profite la maximum de zilele libere, de vremea frumoasă, de apa mării și de toate distracțiile pe care le oferea litoralul.

În general, lumea știa să-și petreacă concediul, îl prețuia altfel. Toți își permiteau un concediu. Copiii își petreceau vacanțele în mod diferit, în funcție de mediul din care proveneau. Majoritatea copiilor petreceau cea mai mare parte a vacanțelor la bunici, la țară.

Sursa imaginilor:

<https://foaiatransilvana.ro/incursiune-in-anii-reci-ai-comunismului-cum-traiau-romanii-sarbatorile-de-iarna-in-urma-cu-35-de-ani-foto/>

<https://adevarul.ro/stiri-locale/alba-iulia/cum-era-copilaria-in-comunism-de-la-soimii-1866588.html>

<https://www.dollo.ro/2012/07/coada-din-comunism-face-furori-in-capitalism/comment-page-2/>

<https://www.fanatik.ro/cum-aratau-revelioanele-pe-timpul-comunistilor-program-tv-umoristic-muzica-romaneasca-si-mesajul-conducatorului-suprem-20271412>

<https://www.stiridecluj.ro/social/1-mai-cu-defilari-si-traditionalele-gratare-mostenite-inca-de-pe-vremea-lui-ceausescu>

Programul Național „MESERII ALE VIITORULUI – tu ce vrei să te faci când o să fii mare?”

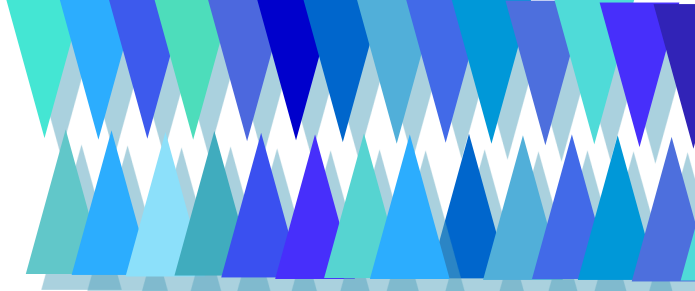
Pasat Ana-Maria, 8B

Începând cu data de 25 septembrie 2024, o parte din elevii de la clasele a 8-a A și a 8-a B au participat la Programului Național „MESERII ALE VIITORULUI – tu ce vrei să te faci când o să fii mare?”.

În cadrul acestui program, elevii au trebuit să realizeze câte un articol, în echipe, despre cum văd ei viitorul și ce meserie li s-ar potrivi. Au aflat despre tendințe în tehnologie, cum ar fi: robotica, agricultura și aplicații robotice în sectorul agricol, noi generații de roboți, chiar și în avocatură sau protecția mediului, chirurgie și asistență medicală robotizată, incursiune în lumea roboților, nanoboți de asistență medicală, roboți polițiști ori chelneri și despre posibile meserii ale viitorului, de exemplu: ghid turistic spațial, ofițer de securitate maritimă virtuală, expert în gestionarea conținutului de pe rețelele de socializare, trainer pentru roboți, ofițer pentru automatizare, pilot pentru drone, specialist în marketing pentru jocuri video, programator de realitate virtuală, mecanic auto pentru mașinile autonome, ghid de experiențe locale, programator pentru asistentul vocal Alexa, ofițer de schimbare regenerativă, specialist în combaterea amenințărilor cibernetice sau tehnician în prelungirea vieții. Li s-au mai prezentat cariere de succes după anul 2028: ocupații în domeniul matematicii, al informaticii și al sănătății, consilierii, profesioniști în marketing, construcții și dezvoltări imobiliare, lucrători în media și comunicații, și specialiști în domeniul financiar.

„Meserii ale viitorului-specialist in cybersecurity”

Specialistul în cybersecurity este o persoană responsabilă cu protejarea rețelelor, sistemelor și datelor de atacuri cibernetice și amenințări online. Deoarece companiile și instituțiile devin tot mai dependente de tehnologie, specialiștii în securitate cibernetică joacă un rol foarte important în menținerea confidențialității și integrității informațiilor.

Acesta contribuie esențial la protejarea datelor personale, instituționale și guvernamentale, fiind o profesie necesară într-o lume din ce în ce mai digitalizată.

⇒ Din punct de vedere al carierei, un specialist în cybersecurity poate avansa, ocupând funcții mai înalte, precum manager de securitate IT, arhitect de securitate, Chief Information Security Officer (CISO) sau chiar consultanță independentă, ajutând organizațiile să-și construiască și să-și îmbunătățească securitatea. Această carieră este dinamică și necesită învățare continuă, dar și o gândire analitică, capacitatea de a rezolva probleme și de a gestiona situații critice. El trebuie să aibă anumite competențe, cum ar fi: cunoștințe tehnice foarte bine puse la punct, experiență în programele de securitate, abilități de analiză și detectare a amenințărilor, cunoștințe despre criptografie, să aibă anumite certificări și multe altele. De asemenea, el are și destul de multe responsabilități: monitorizarea și detectarea amenințărilor, implementarea măsurilor de protecție, răspuns la diferite incidente, verificarea și evaluarea sistemelor, consultanță și training, etc.

Domeniul securității cibernetice este unul destul de extins și dinamic deoarece evoluează rapid pentru a ține pasul cu noile tipuri de amenințări și tehnologii în dezvoltare.

Actualele tendințe în cybersecurity sunt adoptarea Inteligenței Artificiale (AI)- folosită pentru detectarea mai rapidă a atacurilor cibernetice, prin identificarea unor anomalii în rețele și sistemele informatice; specialiștii în cybersecurity integrează algoritmi de AI pentru a anticipa și combate amenințările, automatizarea securității. De exemplu, modelul de securitate Zero Trust Security presupune verificarea fiecărui utilizator și dispozitiv, de fiecare dată, când accesează resursele organizației, fără a „avea încredere” implicită, chiar și în cazul celor din interiorul organizației, securitatea pe rețelele de 5G și IoT.

Tipuri de amenințări cibernetice comune:

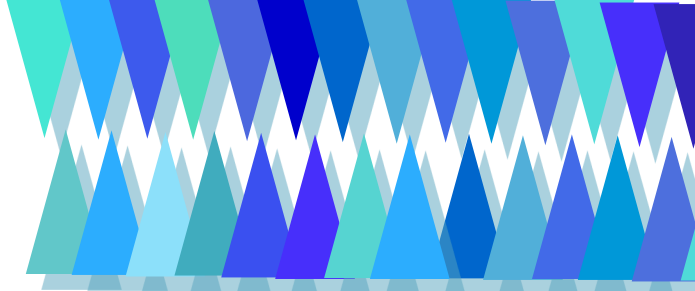
1. Malware (software malițios) – include viruși, troieni, ransomware și spyware, care pot infecta sistemele, afectând funcționarea acestora sau compromițând datele.
2. Phishing – Un atac în care utilizatorii sunt păcăliți să divulge informații sensibile, cum ar fi parole sau detalii financiare, prin e-mailuri sau mesaje aparent legitime.
3. Atacuri DDoS (Distributed Denial of Service) – Atacatorii suprasolicită un server sau o rețea cu cereri false pentru a bloca accesul utilizatorilor legitimi.
4. Atacuri de tip „man-in-the-middle” – Atacatorul interceptează comunicația dintre două părți pentru a fura informații sensibile.
5. Exfiltrarea datelor – Înseamnă sustragerea neautorizată a datelor dintr-un sistem sau o rețea, de obicei, de către un atacator care a obținut acces neautorizat.

Specializări în cybersecurity:

- a. Analist în Securitate Cibernetică
- b. Arhitect de Securitate
- d. Specialist în Răspuns la Incidente (Incident Responder)
- e. Criptograf
- f. Consultant în Securitate Cibernetică
- g. Ethical Hacker (Hacker etic)

Domenii și industrii în care sunt solicitate:

- I. Bancă și Finanțe – Asigurarea protecției tranzacțiilor financiare și a datelor clienților.
- II. Sănătate – Protejarea informațiilor medicale sensibile și a dispozitivelor medicale conectate.
- III. Administrație publică – Securitatea infrastructurilor și bazelor de date guvernamentale.
- IV. IT și telecomunicații – În dezvoltarea și menținerea rețelelor securizate și a sistemelor de telecomunicații.
- V. Educație – Protejarea datelor studenților și a sistemelor de e-learning.

Această profesie poate avea atât avantaje, cât și dezavantaje. Din fericire, pentru specialiștii în cybersecurity, domeniul este în continuă creștere, ceea ce înseamnă locuri de muncă stabile, salarii destul de mari, oportunități de a avansa și un impact real în protejarea informațiilor și a sistemelor. Pe de altă parte, stresul poate fi ridicat, în special în momentele de criză, iar necesitatea de a fi tot timpul la curent cu noile tehnologii, amenințări și diferite sisteme poate fi, de multe ori, solicitant.

Din cauza faptului că, în curând, vom depinde de tehnologie, pentru că aceasta este în continuă dezvoltare, este important să existe cât mai mulți oameni pregătiți în legătură cu diversele amenințări și specializări menționate mai sus. Cu cât vor fi mai multe persoane pregătite pentru a stopa diferite atacuri cibernetice, cu atât vom fi mai protejați și vom putea trăi într-o lume mai fericită.

În concluzie, va trebui să avem persoane pregătite în acest domeniu pentru că este o meserie de viitor, importantă deoarece tehnologia avansează foarte rapid, lucru care, din anumite puncte de vedere, este bine, dar care va face ca legăturile sociale să fie mai reci, prietenii fizice din ce în ce mai puține.

Acesta este unul dintre articolele scrise de elevii școlii noastre, mai exact de Pasat Ana-Maria și Dragne Cătălina, cls. a VIII-a B, pentru acest program, împreună cu doamna profesoară Florentina Constantin, căreia îi mulțumim pentru informarea, înscrierea și ajutorul acordat în acest curs despre viitor.

Bibliografie:

<https://www.cisa.gov/>

<https://www.bittnet.ro/>

În desene și cuvinte. Personajul meu preferat

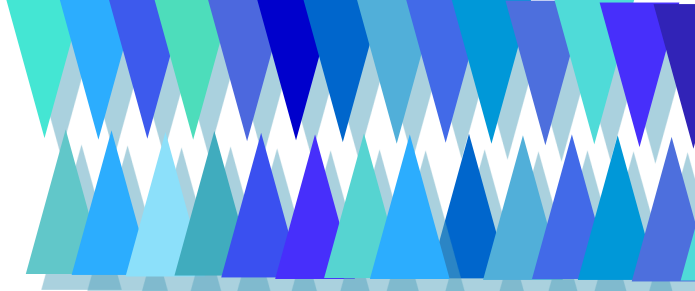
Filip Ana-Maria, 8C

Marti, 3 decembrie 2024, elevii clasei a 8-a C, coordonați de **doamna prof. Lavinia Sotir**, au desfășurat o activitate interdisciplinară în cadrul cursului opțional „Lectura și abilitățile de viață”.

După ce am studiat textul dramatic „Titanic Vals”, de Tudor Mușatescu, doamna profesoară ne-a propus o activitate ce avea ca scop apropierea noastră de cele citite, dezvoltarea creativității și a exprimării artistice. Am fost încurajați să analizăm trăsăturile unui personaj îndrăgit și să realizăm desene, portrete ale acestora, alături de o scurtă prezentare.

Cele mai apreciate personaje au fost Gena și Spirache, deoarece întruchipează valori morale precum onestitatea și bunătatea. Acestea sunt lucrările realizate de elevi, pe care îi felicit pentru munca depusă și le doresc succes în viitoarele proiecte alături de dna. Prof. Sotir Lavinia.

Interviu cu elevul Colimitra Ilie despre judo

Prof. Constantin Florentina

Colimitra Ilie este elev în clasa a VIII-a A și unul dintre elevii practicanți ai acestui sport. El ne va împărtăși câteva dintre opiniile, dar și experiențele lui legate de judo.

1. Ce ne poți spune despre istoria acestui sport?

Judo este o artă marțială japoneză modernă care înseamnă **metoda flexibilă/suplă/mlădioasă**. A fost dezvoltat de profesorul Jigoro Kano, în 1882, pornind de la principiile tradiționalului jujitsu și păstrând tehni-

cile de aruncare și prize ale acestuia.

2. Care sunt principiile acestui sport?

Principiile sale se bazează pe folosirea supleții în locul forței brute, fiind eliminate loviturile și unele luxări periculoase, cum ar fi luxarea degetelor. În judo se folosesc proiectări, secerări, fixări la sol, strangulări și luxări.

Kyuzo Mifune (stânga) și Jigoro Kano

Harai goshi aruncare peste șold, o koshi-waza

3. De cât timp practici acest sport?

Fac judo de un an și jumătate.

4. De ce ai ales să practici acest sport?

Ca să văd cum sunt și alte sporturi de contact.

5. Ce apreciezi la judo?

Apreciez respectul, întărirea condiției fizice și psihice.

6. Ce nu apreciezi la judo?

Nu apreciez antrenamentele prea multe și programul prea încărcat.

7. Cum arată o zi obișnuită de antrenament?

În perioada vacanțelor, programul este mai încărcat. În timpul școlii, programul arată așa: luni, miercuri, vineri – 19.00–21.00, sâmbăta – 10.00-13.00.

8. Ce presupune antrenamentul?

Presupune trei etape. Etapa I este încălzirea – aprox. 1 oră; etapa II presupune antrenamentul propriu-zis și luptele cu mai mulți parteneri – aprox. 1 oră ; etapa III este de forță (tracțiuni, frânghii) – aprox. 20-30 min.

9. Care este cea mai importantă lecție pe care ai învățat-o odată cu judo?

Să fiu mai respectuos și mai calm.

10. Cum este relația ta cu sensei?

Relația mea cu sensei este destul de apropiată.

11. Ce condiții trebuie să îndeplinească cineva pentru a se înscrie?

Să nu fumeze, să fie educat.

12. Se poate avansa ca sportiv judoka?

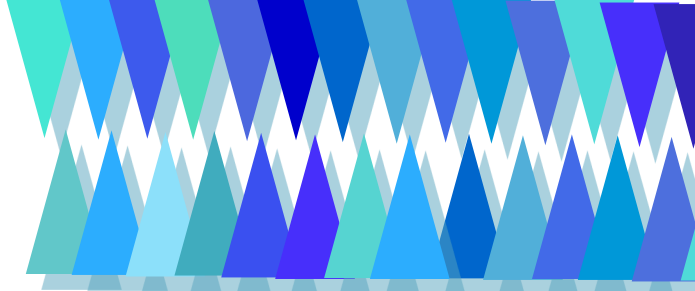
Da, dar în funcție de anumite criterii. De exemplu, trebuie să cunoști anumite procedee și principii.

13. Ce se întâmplă dacă un luptător de judo se bate în afara ringului?

Sunt șanse să fie dat afară.

14. Câte runde are un meci și cât durează o rundă?

Sunt cinci-șase runde și fiecare rundă durează patru minute.

15. La ce competiții ai participat?

Primul concurs a fost în acest an, la Cupa Internațională de la Drobeta-Turnu Severin, în județul Mehedinți, unde am obținut locul III. Am mai participat, în acest an și la o competiție națională, în Bacău.

16. Ce sfat poți da unui copil care vrea să practice judo?

Este bine să practice acest sport pentru că va arăta bine din punct de vedere fizic, va ști să se apere și va fi mai puternic din punct de vedere mental.

17. Care este următorul tău obiectiv?

Pentru că nu mai am așa mult timp liber, mai ales că sunt clasa a VIII-a, dar și pentru că nu mai sunt așa de motivat ca la început, aș vrea să încerc și alte sporturi de contact. Mă gâ-

deam la MMA (Mixed Martial Arts), un sport de contact care combină tehnici din diverse discipline de luptă, precum box, kickboxing, judo și jujitsu. Deși pare un sport modern, MMA are rădăcini adânci în istoria vechilor lupte apărute în Antichitate.

Sursele imaginilor:

<https://ro.wikipedia.org/wiki/Judo#/media/Fi%C8%99ier:Haraigoshi.jpg>

https://ro.wikipedia.org/wiki/Judo#/media/Fi%C8%99ier:Jigoro_Kano_and_Kyuzo_Mifune.jpg

JUDO - SUPUNE-TE SI APOI INVINGE

Tăulescu Matei - 7 A

ISTORIA JUDO-ULUI:

Istoria judo-ului este veche și fascinantă, avându-și rădăcinile în cultura japoneză.

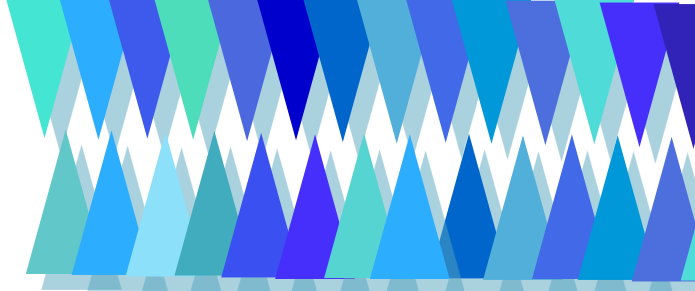
Judo a fost fondat de Jigoro Kano, născut pe 28 octombrie 1860, în satul pescăresc Mikage, în Japonia. Fiind un copil bolnăvicios și firav, Kano a decis să-și îmbunătățească sănătatea și să învețe să se apere și, așa, a început călătoria sa sub tutela lui Fukuda Shinyo, la vârsta de 18 ani. El a început un studiu sistematic și cuprinzător a diferitelor forme de jujitsu, pentru ca, mai apoi, în anul 1880 să înceapă să regândească toate tehnicile pe care le învățase. El a dorit să creeze un program sigur de educație fizică care să dezvolte atât calitățile fizice, cât și pe cele mentale.

Astfel, în 1882, a extras din străvechiul jujitsu cele mai bune aruncări și apucări, și a adăugat elemente personale, eliminând tehnicile periculoase de lovituri de mâini și picioare, punând bazele unei noi forme de luptă. La vârsta de 22 de ani, Kano a prezentat noul sport – JUDO - CALEA SUPLEȚII, denumindu-l KODOKAN JUDO și a deschis prima școală de Kodokan Judo, în Tokio.

În anul 1887, Kodokan avea deja trei țeluri: educație fizică, eficiența în concurs și antrenament mental.

Jigoro Kano părăsește Japonia în anul 1889 pentru a vizita Europa și SUA. În 1892 judo a început să se răspândească în întreaga lume, odată cu citirea de către Takashima Shidachi, în fața societății japoneze din Londra, a istoriei și dezvoltării judo-ului.

KODOKAN a devenit Fundație Oficială a Japoniei în anul 1909 și a devenit primul membru de origine japoneză al Comitetului Internațional Olimpic.

În anul 1910, kodokan judo a fost recunoscut ca un sport ce poate fi practicat în siguranță, iar în anul 1911 a fost adoptat ca fiind parte a sistemului de educație japoneză și s-au înființat Departamentul de Instructori de Judo Kodokan, Asociația Centurilor Negre Kodokan. Începând cu Olimpiada de la Stockholm, Kano a participat la toate Jocurile Olimpice și la întâlnirile Comitetelor Olimpice Internaționale, devenind o personalitate a sportului.

Kano a obținut doctoratul în judo - 12 dani, muncind constant pe parcursul vieții, dezvoltând atletica și sportul japonez. A fost numit "Părintele Sportului Japonez".

Pe lângă calitățile sale de învățător și inovator, Kano era și un luptător iscusit, mulți dintre judoka recunoscându-se învinși în fața lui.

În 1938, în timp ce se întorcea de la Cairo, unde a reușit să nominalizeze Tokio pentru desfășurarea Jocurilor Olimpice din 1940, Kano a murit de pneumonie, la vârsta de 78 de ani. Judo este o filozofie și un mod de acțiune în viață, o artă marțială în care suplețea predomină asupra forței brute.

Sursele imaginilor:

<https://judocluj.wordpress.com/wp-content/uploads/2012/05/kano.jpg>

<https://clubjudobistrita.wordpress.com/wp-content/uploads/2015/10/kano.jpg>

CELE 10 PRINCIPII ALE LUPTĂTORULUI DE JUDO:

1. Voi fi mereu stăpânul gândurilor mele și voi cultiva numai gânduri bune. În sala de judo îmi voi stăpâni stările sufletești pentru a nu îngreuna munca colegilor mei și a mea.
2. Întotdeauna îmi voi păzi limba pentru a nu rosti cuvinte disprețuitoare sau supărătoare. Întotdeauna voi spune numai adevărul. Vreau s-asculț de două ori, să judec și, apoi, să vorbesc. Pentru aceasta, am două urechi și o singură gură.
3. Vreau să-mi supraveghez faptele. Voi lupta numai pentru adevăr, frumos și bine. Niciodată n-am să păgubesc pe cineva prin faptele mele.
4. Voi glumi și voi râde cu colegii mei, dar niciodată n-am să iau ceva în derâdere, n-am să stric moment solemne. Vreau să mă bucur de tot ceea ce este frumos.
5. Voi asculta sfaturile antrenorilor și ale judoka mai bine pregătiți și voi încerca să le aplic. În situații serioase voi rămâne serios. Dacă am alte păreri personale, le voi arăta pe față.
6. La orele de antrenament nu voi practica altceva decât sportul nostru: JUDO. Vreau să-mi concord toate gândurile numai asupra judo-ului. Voi progresa numai străduindu-mă neîncetat să dau maximum de randament. Vreau să ajut și pe alții să cunoască judo-ul în splendida sa frumusețe.
7. În timpul concursurilor voi lupta curajos și cinstit. Îmi voi stima adversarul și mă voi strădui mereu să obțin victorii pentru echipa și țara mea. Ca învingător, nu mă voi înfumura, iar, ca învins, voi munci înzecat pentru a mă pregăti.
8. La durere nu mă voi tângui, demonstrând stăpânire de sine. Nu-mi voi indispuce colegii prin urlete. Voi ierta pe cei ce, cu sau fără voia lor, mi-au pricinuit aceste dureri.
9. Voi lupta cinstit și corect, nu mă voi lăuda și nu voi căuta să ies în evidență. Dacă voi fi silit să mă apăr sau să apăr pe alții în cazul unui pericol, nu voi porni ca un sălbatec, ci voi folosi forța și cunoștințele mele numai pentru a înfăptui binele și apăra adevărul.
10. "Înțeleptul cedează", spune un vechi proverb. Vreau ca, atât în viața de zi cu zi, cât și la antrenamente, să cedez pentru a învinge. Niciodată n-am să fug din lașitate și nu voi ocoli primejdia arătându-i spatele.

Această revistă este rezultatul muncii următorilor **elevi minunați** :

- De la clasa 5B - Baltariu Petru, Ionescu Luca
- De la clasa 7A - Kartal Șilan-Petra, Tăulescu Matei
- De la clasa 7B - Ivașcu Ștefan
- De la clasa 8A - Vasile Georgian, Cruceru Matteo, Hobjilă Ilinca, Alexe Eva
- De la clasa 8B - Pasat Ana-Maria, Dragne Cătălina
- De la clasa 8C - Filip Ana-Maria

Cu ajutorul următorilor **profesori coordonatori** grozavi :

- prof. Constantin Florentina Veronica - prof. consilier școlar
- prof. Grecu Gabriel - director adjunct
- prof. Barnea Marius - prof. TIC

Vă mulțumim pentru atenția acordată revistei și ne dorim să rămâneți cititori fideli și în edițiile viitoare.